

ODGŁOS (1) *sb m*

N sg odgłos.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Echo; echo, imago Mącz, Cn; soni vel vocis repercussio Mącz; echea sonantia, resona, vocis a. sonorum imago Cn: Echo, soni vel vocis repercussio, Pádnienie/ álbo odzywánie głoŃu/ gdy Ńie ná cziye wołánie widźi yákoby Ńie kto odzywál wláŃnie niektórzi zową Odgłos/ Latine dicitur Imago Mącz 99b; [UrsinGramm 146; Echo, ein widerŃchall. Pol. odgłos/ odzywanie głoŃu. Volck 180].

MM